

Pozivamo autorice i autore znanstveno-analitičke i umjetničko-istraživačke orijentacije zainteresirane za temu **Totalitarizmi i totalitarističke tendencije: feministička kritika** da svojim znanstvenim, umjetničkim i stručnim radovima, esejima i ogledima daju doprinos novom broju časopisa Treća.

Feminističko propitivanje uloge žena u formiranju i perpetuiranju totalitarnih ideologija i državnih sustava započelo je krajem 1980-ih debatom Claudie Koonz i Gisele Bock o krivnji žena za zločine nacističke Njemačke. Potom je Vittoria de Grazia svojom knjigom *How Fascism Ruled Women* (1992.) istražila socijalne mjere te političke i propagandne taktike pridobivanja i organiziranja žena u Mussolinijevoj Italiji. Na ovom tragu nastao je niz historiografskih studija o položaju žena u totalitarnim i autokratskim režimima koje su predvodili Staljin, Mao Ce-Tung, Pol Pot, Ceaușescu i dr., a o ženama u ustaškom pokretu pisala je i hrvatska povjesničarka Martina Bitunjac (*Le donne e il movimento ustascia*, 2013.). Značaj ovih studija jest u feminističkoj nadopuni i feminističkom analitičkom doprinosu kritici "izvora" političkih, društvenih i kulturnih obilježja totalitarnih ideologija koje je prva sistematizirala Hannah Arendt, a koje se sve češće politički i epistemološki zlorabe kako bi se izjednačio nacizam i boljševizam te diskreditirao socijalistički "drugi svijet" i njegove vrijednosti (socijalna država, internacionalizam, društveno vlasništvo, rodna ravnopravnost, solidarnost).

No usporedo s dekonstrukcijom nasljeđa totalitarnih režima, što se dijelom ogleda i u „antifeminističkoj histeriji“ tijekom posljednja dva desetljeća, svjedokinje smo i svjedoci rastućih totalitarističkih tendencija u suvremenom društvu. Ponovno i uvijek iznova, militarizacija javnog diskurza nalaže feminističku kritiku. Nakon što je Susan Faludi objavila knjigu *Backlash: The Undeclared War against American Women* (1991.), na međunarodnom je planu otvorena rasprava o postojanom antifeminizmu i neokonzervativizmu, što je djelomice zasjenilo emancipatorske i feministički orijentirane politike, a istodobno je ostala po strani kompleksna problematika političkog nasilja, utemeljenog na neoimperijalnoj hegemoniji kapitalizma, proizvodnji straha i mentalnog terora te novim totalitarnim modelima podaništva. Njene su poveznice ekonomski korporativizam, nadzor i poslušno 'društvo', razvlašćivanje u velikim geopolitičkim razmjerima i proizvodnja višestruke podčinjenosti. Njeni su učinci porast desnog populizma, porast ksenofobije i procesi rasijalizacije te fašizacije društva, uprizoreni na različite načine. To su ujedno i pitanja za feminističko promišljanje i supostavljanje. Priklanjanje žena desnici, uz sustavno jačanje fundamentalističkih politika različitog vjerskog predznaka, čiju doktrinu naročito usrdno zagovaraju antifeministički glasovi, znak je suvremenih ideoloških totalitarnih tendencija koje valja pomno analizirati.

Pozivajući se na Hannah Arendt iz *Izvora totalitarizma*: "Totalitarna rješenja lako mogu nadživjeti pad totalitarnih režima u obliku snažnih iskušenja koja će nastupiti kad god se učini da se politička, društvena ili ekonomska bijeda ne može riješiti na način dostojan čovjeka", otvaramo i poziv za studije i eseje kako o nasljeđima totalitarizma tako i o novim oblicima totalitarizama.

Molimo da sažetke pošaljete **do 1. svibnja 2017.** na adresu treca@zenstud.hr